

Łódź, dn. 05.08.2021 r.

Strona | 1

Recenzja dorobku naukowego, dydaktycznego i organizacyjnego

dr n. med. Marcina Jaracza

po powołaniu mnie przez Radę Dyscypliny Nauki o Zdrowiu Collegium Medicum
im. L. Rydygiera w Bydgoszczy Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu
na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym

1. Oceny dokonałem w oparciu o otrzymane dokumenty:

- Autoreferat kandydata w języku polskim
- Analizę bibliometryczną publikacji naukowych
- Wykaz najważniejszych osiągnięć w pracy naukowo-badawczej

1. Życiorys i przebieg pracy zawodowej

Dr n. med. Marcin Jaracz w 2006 r. uzyskał tytuł magistra psychologii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, a w 2010 r. uzyskał stopień naukowy doktora nauk medycznych w Uniwersytecie im. Mikołaja Kopernika w Toruniu na podstawie rozprawy pod tytułem „Procesy decyzyjne, dysfunkcje poznawcze i temperament w schizofrenii i chorobie afektywnej dwubiegunowej”. Dodatkowo kandydat w 2016r. zdobył dyplom specjalisty w dziedzinie psychologii klinicznej.

Kandydat od 2006r. do 2013 r. pracował w jako asystent w Katedrze Neuropsychologii Klinicznej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a od 2013 objął stanowisko adiunkta w tej samej katedrze.

2. Osiągnięcia naukowo-badawcze

Jako osiągnięcie naukowe określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce kandydat wskazał cykl publikacji składający się z 4 prac oryginalnych, które opatrzył wspólnym tytułem „Funkcjonalne znaczenie

Klinika Psychiatrii Dorosłych
Prof. dr hab. n. med. **Piotr Galecki**
91-229 Łódź | ul. Aleksandrowska 159
tel. (42) 71-55-985 | tel./fax. (42) 640 50 58
e-mail:
piotr.galecki@umed.lodz.pl

Department of Adult Psychiatry
Prof. **Piotr Galecki**, MD, PhD
91- 229 Łódź, Poland | 159 Aleksandrowska st.
Phone (42) 71-55-985 | Phone/ fax. 0048 42 640 50 58
e-mail :
piotr.galecki@umed.lodz.pl

temperamentów afektywnych w kontekście predyspozycji zawodowych”. Były to takie prace jak:

Strona | 2

- I. Jaracz M, Paciorek P, Bucinski A, Borkowska A. Affective temperament and executive functions in emergency medicine professionals. *Journal of Affective Disorders*. 2014, 168: 192-6;
IF=3.383; MNiSW=35.
- II. Jaracz M, Rosiak I, Bertrand-Bucinska A, Jaskulski M, Nieżurawska A., Borkowska A. Affective temperament, job stress and professional burnout in nurses and civil servants. *PLOS One*. 2017, 12(6), e0176698
IF=2.766; MNiSW=40
- III. Jaracz M, Borkowska A. Creativity and Affective Temperament in Artistic and Non-artistic Students: Different Temperaments are Related to Different Aspects of Creativity. *Journal of Creative Behavior*. 2020, 54, 4: 975-984;
MNiSW=70, IF za 2019 (publikacja on-line w 2019, wynosił 2,661)
- IV. Jaracz M., Białczyk K., Szwed M., Ochociński A., Jaracz K., Borkowska A. Contributions of Affective Temperament Traits to Professional Choice: Evidence from the Study of Firefighters, Musicians, Athletes, Bank Managers, Nurses and Paramedics. *Psychology Research and Behavior Management*. 2021, 14: 827-834
IF=2.945; MNiSW=100

Sumaryczny wskaźnik IF za wymienione prace wynosi 11,755, wskaźnik MNiSW: 245

Dr n. med. Marcin Jaracz sformułował następujące cele badawcze swoich prac:

- ocena nasilenia temperamentów afektywnych w badanych grupach zawodowych, bądź studenckich
- ocena związku pomiędzy temperamentami afektywnymi, różnymi wyznacznikami predyspozycji zawodowych, lub przystosowania do miejsca pracy:

a/. funkcjonowaniem poznawczym

b/. odczuwanym stresem i poziomem wypalenia zawodowego

c/. poziomem kreatywności.

W badaniach wzięło udział 9 grup:

Strona | 3

75 ratowników medycznych i lekarzy - pracowników oddziału medycyny ratunkowej W grupie znalazło się 32 mężczyzn i 43 kobiet w wieku 21-56 lat (średnia wieku 30.82 ± 9.90 lat). 74 osoby posiadały wykształcenie wyższe, natomiast 21 osób ukończyło pomaturalne szkoły ratownictwa medycznego (praca I i IV); 100 urzędników państwowych - pracowników Kujawsko-Pomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Bydgoszczy. Do grupy włączono 36 mężczyzn i 64 kobiet w wieku 22-67 lat (średnia wieku 40 ± 11 lat). 87 osób miało wykształcenie wyższe, natomiast 13 – wykształcenie średnie. Średni staż pracy w zawodzie wynosił 17.03 ± 9.87 lat (praca II); 90 strażaków (9 kobiet i 81 mężczyzn) w wieku 22-45 lat (średnia wieku 32.33 ± 5.62) (praca IV); 197 pracowników sektora bankowego (96 mężczyzn i 101 kobiet) w wieku 22-55 lat (średnia wieku 35.46 ± 6.50) (praca IV); 80 sportowców – 44 kobiety i 36 mężczyzn w wieku 18-33 lat (średnia wieku 24.25 ± 3.94) (praca IV); 100 pielęgniarzy i pielęgniarek (27 mężczyzn i 73 kobiety) w wieku 22-62 lat (średnia wieku 40 ± 13 lat) (praca II i IV); 198 zawodowych muzyków (109 kobiet i 89 mężczyzn) w wieku 17-71 lat (średnia wieku 42.03 ± 13.33) (praca IV); 39 studentów kierunków artystycznych (24 kobiety i 15 mężczyzn) w wieku 19-26 lat (średnia wieku 21.73 ± 1.99 lat). Byli to studenci Akademii Muzycznej im. Grażyny i Kiejstuta Bacewiczów w Łodzi (kierunki: dyrygentura, instrumentalistyka, edukacja muzyczna), a także Akademii Sztuk Teatralnych im. S. Wyspiańskiego w Krakowie (kierunek: aktorstwo) (praca III); 51 studentów kierunków nieartystycznych (41 kobiet i 10 mężczyzn) w wieku 19-27 lat (średnia wieku 21.11 ± 1.50 lat). Byli to studenci Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy (kierunki: psychologia, bezpieczeństwo i higiena pracy, pedagogika) (praca III).

W pracach I-IV temperamenty afektywne oceniono za pomocą skali Temperament Assessment of Pisa, Paris and San Diego Autoquestionnaire (TEMPS-A). TEMPS-A to 110-punktowy kwestionariusz samooceny, w którym respondent odnosi się do poszczególnych stwierdzeń wpisując odpowiedź “tak”, lub “nie”. Skala ocenia pięć temperamentów afektywnych – depresyjny, cyklotymiczny, hypertymiczny, drażliwy i lękowy. W opisywanych badaniach użyta została polska wersja skali, walidowana na grupie 521 studentów.

W pracy nr I dokonano oceny funkcji poznawczych za pomocą testu łączenia punktów (część A i B) oraz testu Stroopa. Pierwsza część testu łączenia punktów ocenia szybkość psychomotoryczną, natomiast druga – wzrokowo-przestrzenną pamięć operacyjną oraz przełączanie (*set-shifting*). W pierwszej części testu zadaniem osoby badanej jest połączenie punktów zawierających cyfry 1-25 w rosnącej kolejności, w jak najkrótszym czasie. W części drugiej osoba badana musi połączyć punkty zawierające cyfry 1-13 oraz litery A-L w naprzemiennej, rosnącej kolejności. W badaniu ocenie poddano czas (w sekundach) wykonania każdej części testu.

Test Stroopa ocenia elastyczność intelektualną, poznawcze hamowanie reakcji, selektywność uwagi, zdolność działania w oparciu o sprzeczne informacje, oraz selektywność uwagi. W pierwszej części zadaniem osoby badanej jest odczytanie na głos napisanych na kartce nazw kolorów, wydrukowanych na czarno. W części drugiej zadanie polega na nazwaniu kolorów, w których wydrukowane zostały poszczególne słowa, przy czym kolor, jaki oznacza dane słowo różni się od koloru, jakim zostało wydrukowane. W badaniu ocenie poddano czas, jaki potrzebowali osoby badane na ukończenie każdej z obu części testu.

W pracy nr II dokonano oceny stresu związanego z pracą za pomocą 6-punktowego kwestionariusza samooceny, zawierającego jedno ogólne pytanie: „Jak ocenia Pan/i swój stres w związku z poniższymi czynnikami?”. Osoby badane odpowiadały na to pytanie w odniesieniu do następujących sytuacji: konfliktów w miejscu pracy, nieprzewidywalnych wydarzeń w trakcie pracy, wysokości wynagrodzenia, konieczności podejmowania ważnych decyzji, odpowiedzialności za innych, oraz lęku przed utratą pracy. Osoby badane udzielały odpowiedzi na skali Likerta (0-5), w której „0” oznacza całkowity brak stresu, natomiast „5” – maksymalny poziom stresu.

W pracy tej oceniono również wypalenie zawodowe za pomocą kwestionariusza do mierzenia odczuć zawodowych C. Maslach. Osoby badane oceniają swoje uczucia i postawy w stosunku do pracy na 7-punktowej skali, zgodnie z częstotliwością ich występowania. W opisywanym badaniu ocenie poddano ogólny wynik w skali oraz wynik uzyskany na jej poszczególnych wymiarach. W badaniu użyto polskiej wersji skali w adaptacji Pasikowskiego.

W pracy nr III dokonano oceny kreatywności za pomocą Berlińskiej Skali Inteligencji oraz Barron-Welsh Art. Scale (BWAS).

W badaniu użyto sześciu zadań z Berlińskiej Skali Inteligencji (Berlin Intelligenzstruktur-Test – BIS-4), w której kreatywność ujęto jako komponent inteligencji ogólnej, zgodnie z Berlińskim Modelem Struktury Inteligencji. Zadania te mierzą kreatywność werbalną, figuralną oraz numeryczną. Każde zadanie wymaga podania jak największej liczby pomysłów. Zadania badające kreatywność werbalną polegają na podaniu jak największej ilości możliwych sposobów wykorzystania danego przedmiotu (AM), oraz stworzenia jak największej liczby zdań zawierających trzy podane rzeczowniki (MA). W zadania oceniających kreatywność figuralną należy stworzyć jak najwięcej rzeczywistych obiektów poprzez modyfikację prostego kształtu (ZF) oraz stworzenie jak największej liczby figur poprzez połączenie czterech podanych kształtów (ZK). Zadania badające kreatywność numeryczną polegają na stworzeniu jak największej liczby numerów telefonicznych z podanych cyfr (TN) oraz stworzeniu jak największej ilości układów cyfr zgodnie z podaną regułą (ZR). Zadań tych użyto wcześniej do oceny związku pomiędzy kreatywnością i polimorfizmem genów regulujących neuroprzekąźnictwo mózgowe, a także do oceny kreatywności u pacjentów ze schizofrenią i chorobą afektywną dwubiegunową. Zrewidowana wersja skali BWAS składa się z 86 czarno-białych figur o zróżnicowanej złożoności. Zadaniem osoby badanej jest wskazanie, czy dana figura jej się podoba, czy nie. Wynik obliczany jest na podstawie klucza, opracowanego w oparciu o odpowiedzi udzielone przez osoby kreatywne, które preferowały złożone, niesymetryczne figury. Test wykorzystywano wcześniej do oceny kreatywności u pacjentów z chorobą afektywną dwubiegunową oraz u osób twórczych.

W pracach I-III przeprowadzono analizy korelacji pomiędzy wymiarami temperamentu afektywnego, a wyznacznikami predyspozycji zawodowych takich, jak funkcjonowanie poznawcze i kreatywność, a także adaptacji do pracy pod postacią odczuwanego stresu i objawów wypalenia zawodowego.

W pracy nr IV przedstawiono specyfikę temperamentów afektywnych w poszczególnych grupach:

Temperament depresyjny

Zawodowi artyści przejawiali wyższe nasilenie temperamentu depresyjnego w porównaniu do strażaków, sportowców, pielęgniarek i ratowników medycznych. Sportowcy przejawiali niższe nasilenie temperamentu depresyjnego, niż pracownicy banków i pielęgniarki.

Temperament cyklotymiczny

W zakresie temperamentu cyklotymicznego, strażacy uzyskali niższe wyniki, niż zawodowi artyści, sportowcy, bankierzy, pielęgniarki i ratownicy medyczni. Studenci kierunków artystycznych przejawiali wyższe nasilenie temperamentu cyklotymicznego w porównaniu do studentów kierunków nieartystycznych.

Temperament hipertymiczny

Sportowcy przejawiali wyższe nasilenie temperamentu hipertymicznego, niż strażacy, artyści i pielęgniarki. Pracownicy banków okazali się bardziej hipertymiczni, niż strażacy, artyści i pielęgniarki. Ratownicy medyczni przejawiali wyższe nasilenie temperamentu hipertymicznego, niż strażacy, artyści i pielęgniarki.

Temperament drażliwy

Bankierzy przejawiali niższe nasilenie temperamentu drażliwego, niż artyści, sportowcy i pielęgniarki.

Temperament lękowy

W zakresie temperamentu lękowego zawodowi artyści uzyskali wyższe wyniki w porównaniu do strażaków, bankowców i ratowników medycznych. Pielęgniarki uzyskały wyższe wyniki w porównaniu ze strażakami, sportowcami, ratownikami medycznymi i urzędnikami.

Prace wchodzące w skład omawianego osiągnięcia naukowego stanowią wkład w poszukiwanie funkcjonalnych aspektów temperamentów afektywnych. Tym samym mieszczą się w rozwijającym się nurcie psychiatrii ewolucyjnej, poszukującej odpowiedzi na pytanie, dlaczego zaburzenia psychiczne utrzymują się w populacji. Za równie istotne Autor omawianego dokonania uważa wskazanie pozytywnych, przystosowawczych aspektów cech stanowiących o predyspozycji do chorób afektywnych.

Podsumowując, prace przedstawione przez kandydata są efektem dobrze zaplanowanej pracy naukowej, a ich tematyka i zakres dostosowane do aktualnej wiedzy w badanej dziedzinie. We wszystkich pracach kandydat jest autorem korespondencyjnym. Według szczegółowej oceny udział w realizacji cyklu polegał m. in. na: przygotowaniu metodologii badania, rekrutacji uczestników badania, wykonaniu obliczeń statystycznych, interpretacji wyników, dokonaniu przeglądu piśmiennictwa oraz napisaniu manuskryptu i dokonywaniu korekt zgodnie z zaleceniami recenzentów.

Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Strona | 7

Dr n. med. Marcin Jaracz w trakcie pracy naukowej wykazywał znaczną aktywność naukową. Dotyczy to między innymi jego pracy doktorskiej, którą realizował w ramach grantu promotorskiego MNiSW zatytułowanego „Procesy decyzyjne, dysfunkcje poznawcze i temperament w schizofrenii i chorobie afektywnej dwubiegunowej”. Badanie było realizowane we współpracy z Kliniką Psychiatrii Dorosłych Uniwersytetu Medycznego im. K. Marcinkowskiego w Poznaniu. W ramach projektu kandydat dokonał polskiej adaptacji narzędzia Iowa Gambling Task służącego do oceny podejmowania decyzji ekonomicznych. Wyniki pracy były wygłaszane podczas międzynarodowych konferencji, między innymi XIV World Congress of Psychiatry w 2008 roku, 2009 ECNP EPA Seminar in Neuropsychopharmacology, Neuroscience 2010 (kongres towarzystwa Society for Neuroscience), II Ogólnopolskiego Sympozjum Interdyscyplinarnego Inter-Mix 2014, organizowanego przez Klub Stypendystów FNP oraz program Skills Fundacji na rzecz Nauki Polskiej, a także Neuronus 2015 IBRO & IRUN Neuroscience Forum.

Był też aktywnym realizatorem grantu MNiSW „Dysfunkcje neuropsychologiczne, cechy temperamentu i dwubiegunowości u chorych z patologiczną otyłością w kontekście badań genetyczno-molekularnych”. Projekt badawczy finansowany z grantu poświęcony był wielowymiarowej ocenie psychologicznych i neurobiologicznych aspektów otyłości.

Kandydat uczestniczył też w badaniach temperamentu afektywnego u pacjentów ze schorzeniami somatycznymi – przewlekłą retinopatią, afonią psychogenną, nieswoistymi chorobami zapalnymi jelit, łuszczycą oraz otyłością.

W 2016 roku dołączył do interdyscyplinarnego zespołu badaczy z Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu oraz Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, badającego różne wymiary i uwarunkowania sytuacji zdrowotnej osób bezdomnych. Zajmował się analizą zdrowia psychicznego, temperamentu oraz radzenia sobie ze stresem w tej grupie osób.

3. Działalność naukowa, dydaktyczna i organizacyjna kandydata

W trakcie zatrudnienia w Katedrze Neuropsychologii Klinicznej UMK w Toruniu kandydat był promotorem ponad 50 prac magisterskich. Prowadził zajęcia z zakresu psychologii ogólnej, neuropsychologii, psychologii klinicznej i psychoterapii,

psycholingwistyki, psychologii zdrowia oraz psychologii zarządzania i procesów decyzyjnych. Prowadził także zajęcia w języku angielskim dla studentów studiów doktoranckich na studiach anglojęzycznych kierunków pielęgniarstwo oraz fizjoterapia.

Strona | 8

Dr n. med. Marcin Jaracz był także promotorem pomocniczym trzech rozpraw doktorskich powstałych w Wydziale Nauk o Zdrowiu Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Dodatkowo w latach 2006-2010 systematycznie uczestniczył w pracach Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej Wydziału Nauk o Zdrowiu, a następnie Uczelnianej Komisji Rekrutacyjnej. W latach 2011-2015 uczestniczył w pracach Komisji Programowo-Dydaktycznej dla kierunku zdrowie publiczne. W tym okresie brał udział w przygotowywaniu wniosku w sprawie otwarcia na Wydziale Nauk o Zdrowiu kierunku elektroradiologia. W latach 2015-2016 był sekretarzem Wydziałowej Rady ds. Jakości Kształcenia Wydziału Nauk o Zdrowiu. W roku 2016 został powołany na stanowisko przewodniczącego sekcji zdrowie publiczne w ramach Wydziałowej Komisji Programowo-Dydaktycznej.

Od 2019 roku jest członkiem Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu WNoZ UMK. W roku 2021 został powołany na stanowisko Wydziałowego Koordynatora ds. programu MOSTUM (Mobilność Studentów Uczelni Medycznych). Od roku 2020 jest też p.o. kierownika Zakładu Neuropsychologii w Katedrze Neuropsychologii Klinicznej UMK.

Kandydat był też członkiem komitetu organizacyjnego konferencji naukowej „Neuropsychiatria i Neuropsychologia w Medycynie”, w która odbyła się w dniach 7-8.04.2011 w Bydgoszczy oraz komitetu naukowego konferencji „Europejski Wymiar Nauk o Zdrowiu”, która odbyła się w dniach 10-11.05.2018 w Bydgoszczy.

Za swoją działalność naukową w latach 2015, 2017 oraz 2019 dr n. med. Marcin Jaracz zdobywał zespołowe nagrody Rektora Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, a w roku 2018 otrzymał nagrodę „Top Ten” za aktywność naukową dla najlepiej publikujących naukowców, przyznaną przez Prorektora ds. Collegium Medicum Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu.

Kandydat recenzował również prace na temat funkcjonalnego znaczenia temperamentu, oceny funkcji poznawczych oraz kreatywności. Były to recenzje dla zagranicznych i krajowych czasopism naukowych.

Brał on również udział w realizowaniu wielu grantów badawczych takich jak:

Klinika Psychiatrii Dorosłych
Prof. dr hab. n. med. **Piotr Galecki**
91-229 Łódź | ul. Aleksandrowska 159
tel. (42) 71-55-985 | tel./fax. (42) 640 50 58
e-mail:
piotr.galecki@umed.lodz.pl

Department of Adult Psychiatry
Prof. **Piotr Galecki**, MD, PhD
91- 229 Łódź, Poland | 159 Aleksandrowska st.
Phone (42) 71-55-985 | Phone/fax. 0048 42 640 50 58
e-mail :
piotr.galecki@umed.lodz.pl

2001-2016 CED Cambridge Laboratory (opracowanie skryptu do analizy ruchów gałek ocznych)

University of California – Department of Psychiatry San Diego – adaptacja wersji polskiej skali temperamentu afektywnego TEMPS A – opracowano polską wersję skali TEMPS-A

2004-2006 KBN 2P05B 12326 „Zaburzenia funkcji poznawczych w schizofrenii i chorobie afektywnej dwubiegunowej w aspekcie genetyczno-molekularnym” -wykonawca

2005-2007 EUFEST (European Grant First Episode of Schizophrenia Treatment) – wykonawca

2006-2008 Grant Pomostowy 552-CM/B „Badania neuropsychologiczne, biochemiczne i genetyczno-molekularne u chorych z patologiczną otyłością” - wykonawca

2008- 2011 NN402078234 „Procesy decyzyjne, dysfunkcje poznawcze i temperament w schizofrenii i chorobie afektywnej dwubiegunowej” (grant promotorski).

2009-2012 NN402053136 „Dysfunkcje neuropsychologiczne, cechy temperamentu i dwubiegunowości u chorych z patologiczną otyłością w kontekście badań genetyczno-molekularnych” - wykonawca

2011-2013 N N106 086 139 Cechy temperamentu w ujęciu Regulacyjnej Teorii Temperamentu: związek z zaburzeniami psychicznymi i ich genetycznym podłożem - wykonawca

Grant MNiSW 773/P-DUN/2018, zadanie nr 5 Festiwal „Serce i mózg” - wykonawca

Rozwój naukowy kandydata

Według informacji zawartych w autoreferacie dorobek naukowy kandydata obejmuje autorstwo i współautorstwo 67 doniesień naukowych, w tym:

- 12 artykułów w czasopismach z Listy Filadelfijskiej;
- 15 artykułów w czasopismach polskich z punktacją MNiSW;
- 9 fragmentów w opracowaniach zbiorowych;
- 12 plakatów i referatów na konferencjach zagranicznych;
- 21 plakatów i referatów na konferencjach polskich.

Według wykazu Biblioteki Medycznej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, Collegium Medicum im. Ludwika Rydygiera w Bydgoszczy, łączny współczynnik

oddziaływania wszystkich publikacji naukowych wynosi IF: 24,210, liczba punktów KBN/MNiSW: 574.

Strona | 10

Liczba cytowań wg bazy Web of Science wyniosła 102, bez autocytowań 96, a liczba cytowań według bazy Scopus wyniosła 121, bez autocytowań 111. Indeks Hirsch'a wynosi 7.

Niestety ani w wykazie Biblioteki Medycznej ani w przedstawionym wykazie osiągnięć naukowych nie jest zawarta informacja, które publikacje (poza cyklem prac wchodzących w skład osiągnięcia naukowego) posiadają współczynnik IF i ile on wynosi.

Wniosek końcowy

Dr n. med. Marcin Jaracz posiada znaczny i spójny dorobek naukowy. Jego łączna wartość wyrażona współczynnikiem oddziaływania IF równa 24,210 i Indeks Hirsch'a równy 7 spełniają warunki ubiegania się o uzyskanie stopnia naukowego doktora habilitowanego. Cykl prac habilitacyjnych poświęcony funkcjonalnemu znaczeniu temperamentów afektywnych w kontekście predyspozycji zawodowych spełnia znamiona osiągnięcia naukowego w myśl art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce i jest cennym uzupełnieniem piśmiennictwa światowego. Kandydat jest dojrzałym naukowcem, który opanował umiejętności prowadzenia pracy naukowo-badawczej, dydaktycznej i ma zdolności pracy zespołowej.

Biorąc pod uwagę powyższe argumenty popieram wniosek o dopuszczenie dr n. med. Marcina Jaracza do dalszego etapu przewodu habilitacyjnego.

KIEROWNIK
Kliniki Psychiatrii Dorosłych
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
prof. zw. dr hab. n. med. Piotr Galecki
specjalista psychiatria, specjalista seksuolog
5192357